

Der er vel to etaper i denne her tidlige involvering.

Den ene etape, hvis ellers vi bliver omfattet af en kommende EU-forfatningstraktat, er den, der handler om, at vi her i Folketinget skal tage stilling til, om det er et forslag, der efter vores mening krænker nærhedsprincippet. Det skal jo ske inden for 6 uger. Så der skal handles hurtigt, og der skal handles sammen med andre parlamenter, hvis man skal have mulighed for at give et gult eller lysegult kort, eller hvad det nu er, videre til EU.

Den anden er så den, hvor sagen enten skal herved i Folketingssalen eller den skal behandles i fagudvalget, og der er det selvfølgelig vigtigt, at vi får opdyrket ikke bare, hvad kan man sige, nogle regler, men en kultur, hvor det bliver almindeligt, at folk kommer i deputationer, at der bliver stillet spørgsmål, at der bliver givet svar på dem, at det kommer til at ligge på Folketingets hjemmeside, sådan at man får almindelig offentlig indsigt i det. Det er selvfølgelig meget vigtigt.

Det første punkt i Enhedslisten forslag går på, at referaterne skal gøres offentlige, ligesom man har det i den svenske Riksdag. Jeg ser lidt blandt på det. Det er ikke, fordi jeg er imod, at referaterne bliver offentlige efter de 14 dage, men jeg er måske ikke sikker på, at det er der, man får den største værdi i form af åbenhed. Jeg tror faktisk, det er de andre ting, jeg pegede på først, som er helt afgørende for, at vi kan få en større åbenhed.

For mig er det fint, at referaterne bliver åbne efter 14 dage og med de restriktioner, der ligger i, at man kan strege der, hvor der er en forhandlingsposition, som bør holdes fortrolig, men det er klart, at det også indebærer, at vi skal have en diskussion af, hvad det så er for en type referater, vi skal lave. Men som sagt tror jeg ikke, det er det, der rigtig løfter.

Andet punkt i forslaget går på, at den del af Europaudvalgets møder, der er parallelle til åbenheden i ministerråds møderne, skal være åben. Både ja og nej. Jeg synes, vi har diskuteret meget frem og tilbage, hvordan vi får lavet et ordentligt flow. Det, vi ønsker, er jo en ægte og reel åbenhed, hvor folk har mulighed for at kigge med, og ikke en åbenhed, der bliver så besværlig, at det i virkeligheden er få, der har adgang til at benytte den.

Det har noget at gøre med den måde, hele Europaudvalgets arbejde er tilrettelagt på: Først kommer den ene minister, så går han ud, så

kommer den næste, så går hun ud osv. Det er faktisk et temmelig besværligt mønster. Vi har også diskuteret, om ikke vi skulle have den samme ordning, som vi har med DK4 her fra Folketingssalen, sådan at langt flere kunne følge med, hvilket jo er bedre, end at man sidder stablet op på rækkerne bagved og rundtom og skal prøve at få plads mellem embedsmændene.

Summa summarum synes vi, det er fantastisk vigtigt, at der kommer maksimal åbenhed, og at der kommer maksimal involvering, og vi synes faktisk, at vi i underudvalgets arbejde er kommet et godt skridt videre. Vi er selvfølgelig blevet dem, der også presser på, for at vi får et færdigt resultat, som kan forelægges Præsidiet, som jeg forstår på formanden har lyttet meget aktivt her under debatten, og som vi forventer stor velvillighed fra.

Tove Videbæk (KD):

Kristendemokraterne er for størst mulig åbenhed i den politiske beslutningsproces, men vi mener naturligvis også, at der er en grænse, og den grænse mener vi går der, hvor åbenheden går ud over Danmarks forhandlingsposition og Danmarks mulighed for at påvirke og nå de ønskede resultater.

Hvis referater fra Europaudvalget skal offentliggøres inden for 14 dage eller EU-retsakter skal offentliggøres senest 3 måneder, efter at fremsættelsen behandles i Folketinget, så kan det i praksis betyde, at Danmark lægger alle kort på bordet, mens de øvrige lande holder kortene tæt ind til kroppen.

Kl. 15.25

På den måde er chancen for at få Danmarks prioriteter igennem ret lille, eller som en ordfører sagde i forbindelse med behandlingen af beslutningsforslag nr. B 77 for et par år siden: Det ville svare til, at man som den ene part, når man sidder og spiller kort, havde lagt alle kortene på bordet, mens den anden sad og skjulte dem. Det ville ikke være særlig hensigtsmæssigt at spille kort på den måde, hvis det ikke ligefrem er kabale, man lægger.

Forslagsstillerne sammenligner Europaudvalget med det svenske EU-nævn, men som vi ser det, er der faktisk en markant forskel på de to udvalg og på drøftelserne i de to udvalg. I det danske Europaudvalg sker der en meget grundig orientering af alle udvalgets medlemmer, mens det er vores indtryk, at regeringen i Sverige orienterer i et langt mere begrænset omfang. Derfor er der heller ingen risiko for den svenske